

Ἀντανακλαστικαὶ κινήσεις καὶ ἐκδήλωσις τοῦ ἁλ-
γους. Ὡς γνωστόν, ὄργανον τῆς κινήσεως τοῦ σώματος εἶνε οἱ
μῦς καὶ τὰ κινητικὰ νεῦρα. Ἡ δὲ κίνησις διεγείρεται δι' ὥσεως προ-
ερχομένης ἐκ τίνος τῶν νευρικών κέντρων καὶ διαβιβαζομένης εἰς
τὴν ἵνα τοῦ κινητικοῦ νεύρου κατὰ φυζικέντρον διεθύνουν, ἐκτελεῖ-
ται δὲ διὰ συστολῆς τῶν μυῶν.

Πλὴν τῶν ἐκουσίαν κινήσεων, ἐκείνων δηλονότι αἰτίνες
ἐκτελοῦνται ἀπὸ κελεύσματος τῆς βουλήσεως καὶ κατὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς
ὀριζομένης διευθύνσεις, ὧν δ' ἡ ἐκτέλεσις ὑποτίθεται κυριαρχίαν ἐπὶ
τῶν κινητικῶν ὀργάνων, ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἀκούσιαι ἢ ἀντανα-
κλαστικαὶ κινήσεις, οὕτω καλούμεναι διότι εἶνε ἀντανακλάσεις
τῶν ἐξωθεν προσαγομένων ἐρεθισμῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων.
Τοιαῦτα ἀκούσιαι καὶ ἀσυνειδητοὶ κινήσεις εἰσὶν ἐκείναι ἃς ἐκτελεῖ
βάτραχος, οὗ ἀπεκόπη ἡ κεφαλὴ, ἐπὶ τῇ ἐπαφῇ καυστικοῦ ὀξέος.
Καὶ ἐν ταῖς ὁρμαῖς δὲ (ταῖς ἀπ' ἐνστίκτου κινήσεσι) εἶνε δύσκολον
ν' ἀποφανθῶμεν μέχρι τίνος σημείου προχωρεῖ τὸ συνειδητόν. Ὡς
πρὸς τὸ αἰσθητὸν τῆς τέρψεως καὶ τοῦ ἁλγους ἡ Φυσιολογία δυσχυ-
ρίζεται, διὰ παραλληλισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συνειδή-
σεως καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὅτι αἱ ὑποδεέστεραι τάξεις τῶν
ζώων (τὰ ἀσπεριοειδῆ, τὰ μαλακόστρακα, τὰ ἀρθρόζωα) ἐν οὐδεμίᾳ
περιπτώσει αἰσθάνονται τόσον ἁλγος ὅσον δύναται νὰ αἰσθάνηται ὁ
ἄνθρωπος, ὅτι τὸ ἁλγος ὑπερ αἰσθάνονται οἱ ἰχθύες καὶ τὰ ἑρπετὰ
ὁμοιάζει περίπου πρὸς τὸ συναίσθημα, τὸ ὁποῖον ἐξεγείρει ἐν τῷ ἄν-
θρώπῳ κέντημα ψύλλου ἢ κώνωπος, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν πτηνῶν τὸ
ἁλγος οὐδεμίαν σύγκρισιν ἐπιδέχεται πρὸς τὸ τῶν ἀνθρώπων. Παρὰ
τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ἔχοντι συνείδησιν, εἶνε μεγίστη καὶ ἡ συναίσθησις
τοῦ ἁλγους· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν σημείων δὲν δύναμεθα πάν-
τοτε νὰ κρίνωμεν ἀσφαλῶς περὶ τούτου. Ἐὰν ἐκ τῶν σπασμῶν καὶ
τῆς ἀγωνίας τοῦ ἀποδυνήσκοντος συμπεραίνωμεν ὅτι ὑφίσταται σφο-
δρὰς ἀληθινὸς ἢ κρίσις ἡμῶν εἶνε πλημμελής. Ἐν ἡρέμῳ θανάτῳ
τὸ ἁλγος παύει ἅμα τῇ ἀρχῇ τοῦ ψυχορραγήματος, οἱ δὲ σπασμοὶ
εἰσὶ συνήθως ἀντανακλαστικαὶ κινήσεις, ἐξακολουθοῦσαι καὶ ἀπ' οὗ
ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος κατέπαυσε καὶ ὁ ἐγκέφαλος ἔπαυσε λει-
τουργῶν. Ἀπ' ἐτέρου δὲ ἀδαῆς τις παρατηρητῆς δύναται νὰ θεω-
ρήσῃ τὴν διὰ κορυφῆς δηλητηρίασιν ὡς μὴ ἐπιφέρουσιν ἁλγος κα-
θόσον δὲν συνοδεύεται ὑπὸ σπασμῶν καὶ ἀγωνίας. Ἀλλὰ τὸ δηλη-
τήριον τοῦτο προσβάλλει κατὰ πρῶτον τὰς μεταξὺ τῶν κινητηρίων
νεύρων καὶ τῶν μυῶν συνδετικὰς ἵνας καὶ καλύει οὕτω πᾶν σημεῖον
τοῦ ἐσωτερικοῦ αἰσθητήματος μέχρις οὗ τοῦ δηλητηρίου ἀπονεκρώσεως
πάσας τὰς ζωικὰς λειτουργίας. Εἶνε λοιπὸν δυνατόν ἐνίοτε νὰ
ὑφίσταται ὁ ἄνθρωπος φρικωδεστάτας βασάνους, καὶ νὰ μὴ παρέχῃ
ἐξωτερικὸν τι σημεῖον αὐτῶν, ἐν ᾧ ἄλλοτε, ὡς εἶδομεν, δύναται τὸ
σῶμα νὰ σφαιρῶνται, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται πλέον ἁλγος, ἐκλιπούσης
ἤδη πάσης ζωῆς.
Α. Κ.

Ὁ ὑπνωτισμὸς ἐν τῇ χειρουργικῇ. Τὴν ἐπιτυχὴ ἐφαρ-
μογὴν τοῦ ὑπνωτισμοῦ εἰς χειρουργικὰς ἐγχειρίσεις ἐξαίρει ἡ ἱατρικὴ
ἐφημερίς «Lancet», ἥτις μεταξὺ τῶν ἱατρικῶν περιοδικῶν τῆς Ἀγ-
γλίας κατέχει διαπρεπὴ θέσιν. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν ἐξετε-
λέσθησαν ἐσχάτως ἐν Leeds πλείστα χειρουργικὰ ἐγχειρίσεις λίαν
ἐπιτυχῶς ὑπὸ τὴν ὑπνωτιστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱατροῦ Δρ. Mitne Bram-
well, ἐξόχου ἱατροῦ (ἰδία ὁδοντοῖατροῦ) καὶ ὑπνωτιστοῦ. Ὁ Bramwell
ὑπνώτισε γυναῖκα τινα εἰκοσιπενταετῇ, καὶ ἐξερρίξωσεν αὐτῇ τρεῖς
ἐμφυόμενους ὀδόντας, χωρὶς ἡ γυνὴ νὰ αἰσθάνηται οὐδὲ τὸ παρα-
μικρὸν ἁλγος. Ἀλλῃ τὴς εἰκοσετῆς περὶ πού νεάνις ὑπέστη μετὰ
τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας ἐγχειρίσιν ἐν τῇ παρειᾷ ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἱατροῦ,
Mr. Turners ἀποῦ πρότερον ὑπνωτίσθη δι' ἐγγράφου διαταγῆς αὐτοῦ
τοῦ Bramwell. Οὗτος δηλ. ἔπεμψε τὴν νεάνίδα πρὸς τὸν ἱατρὸν
Turners, ἐγχειρίσας αὐτῇ ἐσφραγισμένην τινὰ ἐπιστολὴν ἔχουσαν ὡς
ἐξῆς: «Ν' ἀποκοιμηθῇς κατὰ διαταγὴν τοῦ δόκτορος Bramwell καὶ
ν' ἀκολουθήσῃς τὰς διαταγὰς τοῦ M. Turners». Ἄμα ὡς ἀνέγνωσεν

ἡ νεάνις τὰς γραμμὰς ταύτας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ M. Turners, ἀπεκοι-
μήθη καὶ ὑπέστη τὴν ἄλλως ἀλγεινοτάτην ἐγχείρησιν, ὅτε δὲ ἀφυ-
πνίσθη διεβεβαίωτο ὅτι δὲν ἠσθάνθη οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἁλγος. Πολ-
λαὶ τοιαῦται ἐγχειρίσεις ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Bramwell καὶ τοῦ M. Turners
εἰς διαφόρους ἀσθενεῖς τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ πᾶσαι ἐπέ-
τυχον λαμπρότητα.

Νέα ἀνακάλυψις τοῦ Κῶχ. Ὁ Γερμανὸς καθηγητῆς Ῥο-
βέρτος Κῶχ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ ἱατρικὸν Συνέδριον νέαν τινὰ σπου-
δαιότατην ἀνακάλυψιν. Πρόκειται περὶ τῆς ἐξευρέσεως θεραπευτικοῦ
μέσου κατὰ τῆς φυματιώσεως (Tuberkulose). Ὁ Κῶχ ἔλαβε τὸ βα-
κτηρίδιον τῆς φυματιώσεως ὡς ἀφορμὴν τῶν ἐρευνῶν του. Ἐκδρέ-
ψας καὶ ἀναπτύξας τὸ φοβερὸν τοῦτο παράσιτον καθαρὸν, ἦτοι ἐκτὸς
τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐν ἰδιαίτερᾳ ἐπιαστικῇ συσκευῇ, ἐξέδηκεν
αὐτὸ εἰς τὴν ἐπίδρασιν διαφόρων χημικῶν οὐσιῶν, ἐξ ὧν πλείστα
ἐφάνησαν δυνάμεναι καὶ ἐν ἐλαχίσταις δόσεσι νὰ παρακωλύωσι τὴν
αὕξησιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ βακτηριδίου τούτου. Μόνον εἰς τὴν ἐξεύ-
ρεσιν μέσων, καλυόντων τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βακτηριδίων τῆς φυμα-
τιώσεως, ἀφίερσεν ὁ Κῶχ τὴν σπουδὴν του, τὴν δὲ θανάτωσιν τῶν
βακτηριδίων θεωρεῖ ὡς περιττήν. Μετὰ τὰς χημικὰς ταύτας, τὴν ἀνάπτυξιν
τοῦ παρασίτου ἐμποδίζουσας οὐσίας (αἰθερικὰ ἔλαια, κτλ.) ἐξέτελεσε
διάφορα πειράματα ἐπὶ ζώων, ἀλλὰ μόλις μετὰ μακρὰς καὶ κοπιώ-
δεις ἐρεῖνας κατώρθωσεν ὁ Κῶχ νὰ εὕρῃ οὐσίαν, δυνάμεναι καὶ ἐν
τῷ σώματι τοῦ ζώου νὰ παρακωλύωσι τὴν αὕξησιν τῶν βακτηριδίων
τῆς φυματιώσεως, ἥδη δὲ εἶνε εἰς θέσιν, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοιούτων
μέσων εἰς τὸ σῶμα ἄλλως ἐπιδεκτικῶν ζώων νὰ καθιστᾷ αὐτὰ ἀν-
επίδεκτα ἐμβολισμῶν φυματιώσεως. Τὰ ζῶα, ὅταν τὰ ἐν τοῖς χυμοῖς
τοῦ σώματος αὐτῶν διαλυθέντα φάρμακα διαταράξωσι καὶ ἐμποδι-
σωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βακτηριδίων, μένουσιν ὑγιῆ. Διὰ τῶν αὐ-
τῶν χημικῶν ὑλῶν κατώρθωσεν ὁ Κῶχ νὰ παύσῃ τὴν νόσον καὶ
παρ' ἐκείνοις τοῖς ζώοις, εἰς ἃ πρὸ τῆς θεραπείας ἐνεκεντρίσθη ἡ
φυματιώσις· τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐπραγματώθη ὁ πρῶτος ὁρος τῆς
θεραπείας τῆς νόσου. Ἄλλως τε τὰ νέα ταῦτα θεραπευτικὰ μέσα
οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην βλαβερὰν ἐνέργειαν ἔσχον ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν
ζώων. — Τέλος ὑποδηλοῦται ἐν τῇ ἀνακοινώσει ὅτι γίνεται ἤδη καὶ
τὸ τελευταῖον βῆμα, ὑπερ θὰ στέψη τὸ ὅλον ἔργον: ὅτι δηλ. τὸ ὑπὸ
τοῦ Κῶχ ἀνακαλυφθὲν μέσον ἐφάνη καὶ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐπιτυχές,
ἀλλ' ὅτι πρέπει πρότερον νὰ λάβωσι πέρας πάντα τὰ σχετικὰ πει-
ράματα, πρὶν ἢ δημοσιεῖν τὸ νέον τοῦτο μέσον καὶ ὁ τρόπος τῆς
ἐφαρμογῆς του.

Ὁ Ἀλφόνσος Daudet συγγράφει ἤδη νέον τι τετράπρακτον
δρᾶμα, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ παρασταθῇ προσεχῶς ἐν τῷ θεάτρῳ
τοῦ Γυμνασίου (Gymnase) ἐν Παρισίοις. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς σκηνῆς θὰ
παρασταθῇ μετ' οὗ πολὺ κατὰ πρώτην φοράν καὶ τοῦ Γεωργίου
Ohnet τὸ νεώτατον δρᾶμα «Ὁ τελευταῖος ἔρως».

Ὁ 76ετής μουσουργὸς Limnander ἐν Βρυξέλλαις, ὁ μελοποιήσας
τὰ μελοδράματα «Μαυροβούνιος», «Μαξιμιλιανός», «τὸ μέγαρον τοῦ
Blaubart», ἐτελείωσεν ἐσχάτως νέον τι μελοδράμα «Ἡ λειτουργία
τοῦ μεσονυκτίου» (La messe de Minuit), ἥτις θὰ παρασταθῇ ἐν Βρυ-
ξέλλαις τὸν προσεχῆ χειμῶνα κατὰ πρώτην φοράν.

Ὁ πρίγκηψ Ἑρρίκος τῆς Πρωσίας παρέδωκεν εἰς τὸ ἐν Μαγδε-
βούργῳ ἐκδοτικὸν κατάστημα τοῦ Heinrichshofen τὸν ὕμνον, ὃν
ἐμελοποίησεν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν γάμων τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, Πριγκι-
πίσσης Σοφίας, μετὰ τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντίνου. Ἡ
ἐκδοσις τοῦ ὕμνου διὰ μουσικὴν τοῦ πεζικοῦ εἶνε ἤδη ἐτοίμη πρὸς
τῷπωσιν, προσεχῶς δὲ θὰ δημοσιευθῇ καὶ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ αὐτοῦ
ὕμνου διὰ κλειδοκύμβαλον.